

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 56Ek/4095/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121550017
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marko Hudák
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121550017.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného X./ X.. N. Q., R.. XX.XX.XXXX, D. I. XXX/XX, XXX XX I. D., 2./ K. Q., R.. XX.XX.XXXX, D. I. XXX/XX, XXX XX I. D., právne zastúpení JUDr. Ing. Marcelou Martinkovičovou, advokátkou so sídlom Nám. sv. Egídia 95, 058 01 Poprad, proti povinnému 1./ T. D., R.. XX.XX.XXXX, D. I. XXX/XX, XXX XX I. D., 2./ X. D., R.. XX.XX.XXXX, D. I. XXX/XX, XXX XX I. D., o vymożenie nepeñažného nároku, vedenom súdnym exekútorom Jaroslavom Špičkom, Exekútorský úrad Vranov nad Topľou, so sídlom Okulka 24/11, 093 01 Vranov nad Topľou pod sp. zn. 399EX 1449/21, o návrhu povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.

II. Oprávnený v 1. a 2. rade **m a j ú n á r o k** na náhradu trov exekučného konania voči povinnému v 2. rade v súvislosti s návrhom povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie vo výške 67,63 eur, o ktorom súd rozhodne vydaním dodatku k povereniu po právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnení v 1. a v 2. rade sa návrhom na vykonanie exekúcie doručenom súdu dňa 24.11.2021 domáhali od povinných vymożenia nepeñažného nároku - vymożenia povinnosti uloženej povinnému v 1. a 2. rade odstrániť oceľové platne v počte 2 kusov z okien nehnuteľnosti - rodinného domu súp. č. XXX, postaveného na parcele P. J. Č.. XXX - zastavaná plocha a nádvorie, zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. I. D., vedenom Okresným úradom J., katastrálny odbor, na základe exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Kežmarok č.k. 6C/37/2021-23 zo dňa 01.10.2021. Okresný súd Banská Bystrica dňa 06.12.2021 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pod sp. zn. 56Ek/4095/2021, ktorým poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie vo veci hore uvedených účastníkov.

2. Dňa 08.02.2022 súdny exekútor postúpil súdu návrh povinného v 2. rade (ďalej aj ako „povinný“) na zastavenie exekúcie v ktorom povinný uviedol, že podkladom na rozhodnutie Okresného súdu Kežmarok, o ktorý sa vo svojom uznesení súd opiera je výzva stavebného úradu vydaná Mestom Spišská Belá, Stavebný úrad dňa 30.08.2021 sp. zn. MÚSB-2021/SÚ/7256-0S, ktorá neobsahovala zákonné náležitosti a preto je možné ju považovať za zmätočnú, nepreskúmateľnú a vydanú v rozpore so zákonom. Takýmto konaním došlo k upretiu zákonných práv účastníkov konania a k zvýhodneniu iného účastníka, čo je možné považovať za diskriminačné. Poukazujúc na judikatúru ústavného súdu (IV. ÚS 77/02, III. ÚS 63/06) povinný uviedol, že súd prvej inštancie žalobcom svojím postupom odňal právo na spravodlivý súdny proces garantovaný čl. 47-48 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ktoré nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, ale obsahom tohto práva je aj relevantné konanie súdov. Bola porušená rovnosť účastníkov súdneho konania a právo na spravodlivé súdne konanie. Povinný ďalej uviedol, že v predmetnom exekučnom konaní bolo povinnosťou súdu skúmať vykonateľnosť exekučných titulov s poukazom na Uznesenie ÚS SR z 23.11.2011, č.k. I. ÚS 456/2011-19. Povinný v návrhu ďalej poukázal na zásadu, že navrátenie do predošlého stavu je v exekučnom konaní vylúčená (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, uznesenie,

R číslo: 48/2009, sp. zn. 5M Cdo 5/2008 zo dňa 14.10.2008); na právo na súdnu ochranu (III. ÚS 60/04); zásadu rovnosti účastníkov v exekučnom konaní (Ústavný súd SR, IV. ÚS 296/2011); otázku dokazovania a nariadenia pojednávania v exekučnom konaní (III. ÚS 60/04 č. 19/2004). Povinný má za to, že predpokladom pre vykonanie exekúcie je právny titul. V tomto prípade je však evidentné, že tento právny titul vychádza z nezákonného stavu, pričom „z nepráva, nemôže vzniknúť právo“, v opačnom prípade by sa jednalo nielen o porušenie čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, ale rovnako tak by bol porušený princíp právnej istoty, ktorý je zakotvený v čl. 1 Ústavy SR. Povinný následne v návrhu na zastavenie exekúcie bez ďalšieho odôvodnenia poukázal na čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, rozsudok Najvyššieho súdu SR 58/1997, rozhodnutie Ústavného súdu II. ÚS 117/2011 zo dňa 30.06.2011, III. ÚS 203/2017 zo 7. augusta 2018, II. ÚS 545/2010, IV. ÚS 77/02, III. ÚS 63/06. Vzhľadom na vyššie uvedené je povinný toho názoru, že sú splnené podmienky na zastavenie exekúcie.

3. Oprávnení vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie prostredníctvom právneho zástupcu uviedli, že so zastavením exekúcie nesúhlasia. Povinní navrhli zastaviť exekúciu, avšak neuviedli, z akého zákonného dôvodu. S poukazom na ust. § 61k ods. 1 Exekučného poriadku oprávnení majú za to, že neexistuje žiadny zákonný dôvod, pre ktorý by súd mal zastaviť prebiehajúcu exekúciu voči povinným. Z návrhu povinných vyplýva, že napadli zákonnosť exekučného titulu - uznesenie Okresného súdu Kežmarok č.k. 6C/37/2021-23 zo dňa 01.10.2021, na podklade ktorého je vedená exekúcia a uviedli aj konkrétne dôvody. S uvedeným názorom povinných sa oprávnení nestotožňujú v celom rozsahu a majú za to, že exekučný titul bol vydaný v súlade so zákonom a je spôsobilým na vedenie exekúcie voči povinným. Rovnako aj povinným spomínanú výzvu príslušného stavebného úradu považujú oprávnení za vydanú v súlade so zákonom a majú za to, že zo strany príslušného stavebného úradu nedošlo k žiadnym porušeniam práv povinných. Navrh povinných považujú za zmätočný a účelový, žiadne práva povinných porušené neboli, práve naopak, týmito konaním povinných sú porušené práva oprávnených, ktorí aj po piatich mesiacoch od vykonateľnosti súdneho rozhodnutia majú na oknách svojho domu oceľové platne, ktoré povinní neoprávnene namontovali a do dnešného dňa ich neodstránili. Nie je ani jasné, na základe akých skutočností povinní dospeli k záveru, že súd prvej inštancie, teda Okresný súd Kežmarok im svojim postupom odňal právo na spravodlivý súdny proces. Oprávnení majú za to, že povinným chýba sebareflexia, keď nedokážu rozpoznať vo svojom konaní protiprávnosť. Povinný ku dňu podania vyjadrenia oprávnených k návrhu na zastavenie exekúcie neuviedli, z akého dôvodu protiprávne namontovali oceľové platne na okná domu oprávnených, z akého dôvodu tento protiprávny stav naďalej trvá a z akého dôvodu skutočne nerešpektujú vlastnícke a iné práva oprávnených. Povinní deklarujú rôzne domnelé porušenia ich práv zo strany orgánov verejnej moci, avšak na nijakom mieste neuvádzajú porušenie práv oprávnených z ich strany. Ako správne povinní uviedli - „z nepráva nemôže vzniknúť právo“. Z vyššie uvedených dôvodov považujú oprávnení vedenie exekúcie voči povinným za dôvodné a so zastavením exekúcie nesúhlasia. Uznesenie Okresného súdu Kežmarok č.k. 6C/37/2021-23 zo dňa 01.10.2021 je riadnym exekučným titulom a podkladom pre vedenie exekučného konania voči povinným. Ide o zákonný exekučný titul, ktorý je právoplatný a vykonateľný. Oprávnení trvajú na tom, že neexistujú žiadne skutočnosti, ktoré by bránili poverenému súdnemu exekútorovi viesť voči povinným exekúciu. Oprávnení si zároveň uplatnili nárok na náhradu trov konania.

4. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

5. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

6. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich

pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

7. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

8. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

9. Podľa § 48 ods. 1 Exekučného poriadku exekučné konanie sa začína na návrh.

10. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica.

11. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

12. Podľa § 46 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku potvrdením o vykonateľnosti opatrí exekučný titul podľa § 45 ods. 1 súd, ktorý vo veci rozhodoval ako súd prvého stupňa.

13. Exekučné konanie je ovládané dispozičnou zásadou a začína sa výlučne na návrh, na ktorý je procesne legitimovaný oprávnený v prípade, ak povinný dobrovoľne nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z exekučného titulu. Aj keď exekučné konanie je konaním, ktoré sa začína len na základe návrhu a teda ide o konanie návrhové, v štádiu rozhodovania súdu o udelení poverenia na vykonanie exekúcie alebo vydania rozhodnutia o zamietnutí návrhu na vykonanie exekúcie sa prejavuje zásada oficiality. Súd v tejto fáze konania zameriava svoju činnosť na skúmanie, či návrh na vykonanie exekúcie má všetky zákonom požadované náležitosti, či je k návrhu pripojený exekučný titul opatrený doložkou vykonateľnosti, či je materiálne vykonateľný, či sú oprávnený a povinný osobami uvedenými v exekučnom titule a ďalej skúma, či sú splnené všeobecné podmienky konania.

14. Nevyhnutnou podmienkou vedenia exekučného konania je skutočnosť, že exekučný titul, ktorý je podkladom na vykonanie exekúcie, je spôsobilým exekučným titulom počas celého exekučného konania. Predpokladom spôsobilosti súdneho rozhodnutia byť exekučným titulom je jeho právoplatnosť a vykonateľnosť. Inak povedané, na to, aby rozhodnutie bolo exekučným titulom musí disponovať vlastnosťou vykonateľnosti, a teda takou vlastnosťou, ktorá umožňuje nútené splnenie tej povinnosti, ktorá bola rozhodnutím uložená. Vykonateľnosť ako nevyhnutnú vlastnosť exekučného titulu tvoria dve zložky. Formálna vykonateľnosť predstavuje jednak splnenie obsahových náležitostí určených procesnými predpismi na základe ktorých došlo k vydaniu exekučného titulu a jednak splnenie predpokladov vykonateľnosti po jeho vydaní. Ide predovšetkým o tie skutočnosti, či rozhodnutie bolo riadne doručené, či uplynula lehota na plnenie, či bol podaný opravný prostriedok alebo to, či o opravnom prostriedku bolo rozhodnuté. Formálna vykonateľnosť sa potom prejavuje ako existencia doložky vykonateľnosti. Materiálna stránka vykonateľnosti predstavuje súhrn takých obsahových náležitostí, ktoré umožňujú jednoznačné a bezproblémové identifikovanie subjektov a rozsahu uloženej povinnosti.

15. Exekučný poriadok umožňuje povinnému uplatniť procesnú obranu podaním návrhu na zastavenie exekúcie, ktorým povinný vyvoláva spor medzi oprávnenými a povinným o vyriešenie otázky dôvodnosti a prípustnosti prebiehajúcej exekúcie a ktorého účelom je zastavenie exekúcie z dôvodov, ktoré zákon ustanovuje taxatívnym spôsobom. Prostredníctvom tohto procesného inštitútu má povinný možnosť namietat všetky skutočnosti dôvodiace zastavenie exekúcie, pritom ide najmä o tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré sú povinnému známe ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie. Dôkazné bremeno spočíva vo všeobecnej povinnosti každého účastníka konania preukázať bez akýchkoľvek pochybností pravdivosť svojich tvrdení, teda v predmetnom konaní existenciu takej skutočnosti, ktorá dôvodí zastavenie exekúcie, zaťažuje v exekučnom konaní účastníka konania v procesnom postavení povinného.

16. Pokiaľ povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namietá, že podkladom pre rozhodnutie Okresného súdu bola výzva stavebného úradu, ktorá neobsahovala zákonné náležitosti, a preto je možné ju

považovať za zmätočnú, nepreskúmateľnú a vydanú v rozpore so zákonom, pričom takýmto konaním došlo k upretiu zákonných práv účastníkov konania a k zvýhodneniu iného účastníka, exekučný súd uvádza, že návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, má smerovať proti exekúcii a nie proti exekučnému titulu, čo znamená, že dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie môže byť existencia tých skutočností, ktoré nastali až po jeho vzniku. Ak by existovali pred vznikom exekučného titulu, nie je možné ich uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. Pre pochopenie účelu exekučného konania súd poukazuje na to, že civilné konanie sa delí na základné (vyhľadávacie), v ktorom sa poskytuje procesná ochrana ohrozenému alebo porušenému subjektívnemu právu alebo právom chránenému záujmu, a na vykonávacie (exekučné), v ktorom dochádza k uskutočneniu núteného výkonu subjektívneho práva z vykonateľného rozhodnutia, ak nebolo povinnou stranou splnené dobrovoľne. Z dôvodu, že v rámci exekučného konania je predmetom rozhodovania nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia, v tejto fáze konania preto nie je priestor na rozhodovanie o skutočnostiach, o ktorých sa rozhoduje v pôvodnom konaní. Preto ak povinný namieta vyššie uvedené, ide o skutočnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu a tieto mali byť zo strany povinného namietané v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu, a teda v základnom konaní. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že oprávnený v 1. rade dňa 07.04.2022 doručil do e-mailovej schránky súdu uznesenie Krajského súdu Prešov č.k. 8Co/11/2022 týkajúci sa prejednávanej veci. Exekučný súd požiadal Okresný súd Kežmarok, ako prvostupňový súd o súčinnosť a o oznámenie, či vyššie uvedené rozhodnutie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť. Okresný súd Kežmarok dňa 21.04.2022 doručil súdu uznesenie Okresného súdu Kežmarok č.k. 6C/37/2021-23 zo dňa 01.10.2021 spolu s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti a uznesenie Krajského súdu Prešov č.k. 8Co/11/2022-49 zo dňa 10.03.2022 spolu s doložkou právoplatnosti.

17. Exekučný súd po preskúmaní vyššie uvedených rozhodnutí dospel k nasledovným skutkovým zisteniam. Okresný súd Kežmarok neodkladným opatrením č.k. 6C/37/2021-23 zo dňa 01.10.2021 rozhodol, že žalovaní 1/ a 2/ (povinný v 1. a 2. rade v tomto konaní) sú povinní odstrániť oceľové platne v počte 2 kusov z okien nehnuteľnosti - rodinného domu súp. Č.. XXX, postaveného na parcele P. J. Č.. XXX - zastavaná plocha a nádvorie, zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. I. D., vedenom Okresným úradom J., katastrálny odbor. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.04.2022 a vykonateľnosť dňa 27.10.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov č.k. 8Co/11/2022-49 zo dňa 10.03.2022, ktorým krajský súd potvrdil uznesenie prvostupňového súdu, nakoľko žalovaná v 2. rade podala proti výroku prvostupňového súdu o uložení povinnosti v zákonnej lehote odvolanie. Z uvedeného je zrejmé, že povinný v 2. rade využil možnosť podať opravný prostriedok a voči uzneseniu podal odvolanie, avšak v tomto štádiu konania, keď súd sa oboznámil s rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu, nie je možné prijať iný právny záver než ten, že návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie je nedôvodný, keďže exekúcia sa vedie na podklade právoplatného a vykonateľného rozhodnutia a teda uznesenie Okresného súdu Kežmarok č.k. 6C/37/2021-23 zo dňa 01.10.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov č.k. 8Co/11/2022-49 zo dňa 10.03.2022 je spôsobilým exekučným titulom.

18. Súd v tejto súvislosti zároveň uvádza, že exekučný súd nemožno za žiadnych okolností považovať za odvolací súd alebo súd dovolací, teda súd, v ktorého právomoci je prieskum vecnej správnosti rozhodnutia v pôvodnom (základnom) konaní, keďže v systéme súdnej moci je zaradený v jej poslednej fáze, ktorej úlohou je zabezpečiť vymožitelnosť práva. V exekučnom konaní sa právo nenachádza, iba sa vykonáva a teda návrh na zastavenie exekúcie nemá slúžiť ako ďalší opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré je v predmetnej exekúcii exekučným titulom. Súd s poukazom na uvedené je preto viazaný právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu a nie je v jeho kompetencii rozhodnutie všeobecného súdu vecne posudzovať. V exekučnom konaní súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu, ktorý exekučný titul vydal) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálno vykonateľnosť). Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy, ak by skutočne existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008).

19. Súd odhliadnuc od vyššie uvedeného napokon pre úplnosť dodáva, že z obsahu návrhu povinného na zastavenie exekúcie nie je zrejmé na základe akých skutočností by mal exekučný súd prijať záver o

tom, že prebiehajúca exekúcia nie je prípustná a v dôsledku čoho by ju mal zastaviť. Návrh na zastavenie exekúcie je podaním vo veci samej a teda okrem všeobecných náležitostí podania vymedzených v ust. § 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) musí obsahovať najmä skutkové vymedzenie dôvodov, pre ktoré má byť exekúcia zastavená, čo podľa názoru súdu návrh povinného nespĺňa. Súd je totiž toho názoru, že tvrdenia povinného o tom, že súd prvej inštancie svojim postupom odňal právo na spravodlivý súdny proces, že bola porušená rovnosť účastníkov súdneho konania, pričom povinný bez uvedenia konkrétnych dôvodov len odkazuje na viacero rozhodnutí Ústavného súdu SR, sú tvrdeniami vo všeobecnej rovine, pričom na takéto tvrdenia bez uvedenia dôvodov a predloženia, príp. označenia dôkazných návrhov preukazujúcich pravdivosť týchto tvrdení exekučný súd nemôže prihliadnuť a na ich podklade exekúciu zastaviť. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva postihuje toho z účastníkov, v ktorého záujme je, aby určitá skutočnosť tvrdená účastníkom konania bola v konaní preukázaná v takom rozsahu, aby ju súd uznal za pravdivú. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, teda povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení, je vecou povinného a to vo vzťahu k tým skutočnostiam, ktoré tvrdí a z ktorých by v konaní bolo možné vyvodiť pre neho priaznivé právne dôsledky. Preto podstatnou náležitosťou návrhu na zastavenie exekúcie je jednak povinnosť tvrdenia a zároveň dôkazná povinnosť, pričom ich nedodržanie sa prejavuje v procesnej ujme povinného, ktorou je nepriaznivé rozhodnutie vo veci samej. Keďže povinný nielenže nepredložil súdu žiadne relevantné dôkazy, ale podľa názoru súdu ani v návrhu neuviedol relevantné dôvody, ktoré by mali za následok zastavenie exekúcie, exekučný súd má za to, že povinný v tomto smere dôkazné bremeno a bremeno tvrdenia neuniesol.

20. Vychádzajúc z vyššie uvedeného a zo skutočnosti, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd rozhodol tak, že návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

21. Podľa § 195 Exekučného poriadku trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

22. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

23. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

24. Podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymoženie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 611n ods. 1 písm. d) súd.

25. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

26. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

27. Aj keď exekučné konanie je osobitným druhom civilného procesu, súd sa pri rozhodovaní o trovách exekúcie neradi ustanoveniami Civilného sporového poriadku, ktorý predstavuje základný kódex upravujúci civilné konanie, ale príslušnými ustanoveniami Exekučného poriadku z dôvodu, že tento upravuje problematiku trov exekučného konania komplexne. Exekučný poriadok ako právny predpis v

pozícii lex specialis vymedzuje jednak okruh subjektov, ktorých náklady v exekučnom konaní možno považovať za trovy exekúcie a zároveň to, ktoré ich výdavky sú za trovy považované. Ide o taxatívny výpočet čo znamená, že náklady iných subjektov než účastníkov konania v procesnom postavení oprávneného a povinného, súdneho exekútora a štátu, ale ani iné náklady uvedených subjektov ako tie, ktoré Exekučný poriadok výslovne upravuje, nie je možné za trovy exekúcie považovať. V zmysle ust. § 199a Exekučného poriadku sú trovami oprávneného výdavky za zaplatený súdny poplatok, hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a výdavky na zastupovanie (trovy právneho zastúpenia) v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a za trovy povinného sú považované výdavky na zastupovanie (trovy právneho zastúpenia) v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie. Aj v exekučnom konaní platí základná doktrína platenia trov zaužívanej v civilnom procese, v zmysle ktorej každý z účastníkov platí trovy, ktoré mu v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu. Je preto potrebné rozlišovať medzi platením trov a inštitútom náhrady trov. Tento inštitút teda predstavuje povinnosť pre exekučný súd rozhodnúť o tom, či niektorý subjekt bude mať právo na refundáciu vynaložených trov a ak áno, tak voči komu a v akej výške. Všeobecne platí, že v prípade zastavenia exekúcie súdom má oprávnený voči povinnému nárok na účelne vynaložené trovy, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov ak ide o zastupovanie v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie, pričom predpokladom pre priznanie takejto náhrady je miera ich úspechu v prebiehajúcom konaní. Exekučný poriadok teda vymedzuje trovy exekučného konania na strane oprávneného ako trovy právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a na strane povinného ako trovy právneho zastúpenia v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie. S prihliadnutím na vyššie uvedené a na skutočnosť, že povinný v konaní nebol úspešný, exekučný súd v súvislosti s otázkou náhrady trov exekučného konania rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní voči povinnému.

28. Vzhľadom k uvedenému súd v zmysle ust. § 199d ods. 1 Exekučného poriadku priznal oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s jeho vyjadrením k návrhu povinného na zastavenie exekúcie spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby (podanie vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie) vo výške 44,73 eur a k tomu prináležiaci režijný paušál vo výške 11,63 eur (rok 2022), spolu v sume 56,63 eur + 20% DPH, t.j. celkom 67,63 eur. Po právoplatnosti tohto uznesenia súd vydá dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.